

Azərbaycan Siyasi Quruluşlarının Əməkdaşlıq Platforması
Cooperation Platform of Azerbaijani Political Parties
پلتفرم همکاری سازمان‌های سیاسی آذربایجان

بیانیه پلتفرم همکاری سازمان‌های سیاسی آذربایجان به مناسبت روز جهانی کارگر

ملت تورک آذربایجان

فعالین کارگری آذربایجان

اول ماه می که مصادف با ۱۲ اردیبهشت، سالروز اعتصابات سراسری کارگران آمریکایی در سال ۱۸۶۸ می باشد، در اکثر کشورهای جهان به «عنوان روز کارگر» گرامی داشته می شود.

در ایران تحت حاکمیت سیستم فاشیستی شاهنشاهی پهلوی و نظام ارتجاعی فاشیستی جمهوری اسلامی بر خلاف جوامع دمکراتیک و مدرن جهان، مطالبات جنبش‌ها و سندیکاهای مستقل کارگری بعنوان تهدیدی بالفعل ارزیابی و کنشگران جنبش کارگری با اتهامات مختلفی روبرو و سرکوب می شوند.

با کمال تاسف همان گونه که جنبش و سندیکاهای کارگری در هدف سرکوب سیستم‌های حاکمه در ایران بوده اند در ۶۰ سال گذشته به دلایل مختلف سیاسی، اجتماعی و بین‌المللی جنبش‌ها و سندیکاهای کارگری فعال در ایران اکثراً یا در چنبره جریان‌های چپ‌گرا بوده و یا به ابزار پروپاگاندای حکومتی تبدیل‌گرفته‌اند.

برخورد با مطالبات و جنبش کارگری در ایران بسیار متضاد و همواره با نگرش چپ‌گرایانه، آنارشستی و یا حکومتی مورد ارزیابی قرار گرفته است و برحسب پروپاگاندهای سیاسی، یک فعال کارگری یا حتماً باید یک کمونیست و یا سوسیالیست باشد یا در مدل نماینده حکومت ظاهر شود و یک «فعال و کنشگر ملی» که بصورت بومی و ملی فعالیت کند به دلیل اینکه خاستگاه جنبش‌های کارگری در بطن اندیشه چپ بوده، همیشه مورد هجمه جریان‌های چپ و یا سرکوب‌نیروهای حکومتی قرار گرفته است.

در تاریخ مبارزات کارگری ایران، جنبش، سندیکاها و فعالین کارگری ملل تحت ستم ملی در رأس آن جامعه آذربایجان همواره بستر مناسبی برای جذب نیرو برای احزاب چپ‌مركزگرا بوده و در کنار تبعیض‌های اقتصادی و فرهنگی، شدیدترین سرکوب‌ها و اعدام‌ها علیه فعالین کارگری خارج از مناطق مرکزی ایران صورت گرفته است.

سیستم تبعیض‌آلود، ارباب و رعیتی و فئودالی مدرن مورد حمایت حاکمیت‌ها از یک سو و برخوردهای سیاسی جریان‌های چپ و عدم وجود اندیشه‌های ملی‌تنوریزه شده، مانع اساسی و اصلی پیدایش، جنبش‌های کارگری ملی در آذربایجان بوده است.

تا مدتی قبل از تنوریزه و بسط اندیشه‌های ملی در آذربایجان، یک فعال کارگری مطالبه‌گر حقوق و معترض به تبعیض، فقر و فلاکت اقتصادی به ناچار باید در جبهه جریان‌های چپ‌گرا قرار می‌گرفت و یا باید در نمایش سندیکا و انجمن‌های اسلامی کارگری حکومتی شرکت می‌کرد.

باید قبول کرد که حرکت ملی آذربایجان ضعف‌های زیادی در تنوریزه کردن «جنبش کارگری ملی» داشته و مؤلفه و تعریف «جنبش کارگری ملی» حول اندیشه‌های ملی آن گونه که باید تبیین و تنوریزه نشده و با اینکه نطفه برخی فعالیت‌های کارگری بسته شده است اما لازم است حرکت ملی از این چالش و کمبود نیز عبور کند.

زیرا طبقه کارگر تشکیل‌دهنده بخش مهمی از جامعه تورک آذربایجان بوده و هر فعال و کنشگر کارگری آذربایجانی باید بداند که «سعادت و رفاه ملی» که تشکیلات‌های حرکت ملی مبلغ آن بوده و در گفت‌وگوها و منشورهای منتشره بدان اشاره می‌کنند در برگیرنده حقوق طبقه کارگر آذربایجان نیز می‌باشد و طبقه کارگر آذربایجان باید در یک گردش تاریخی از مؤلفه‌های فرسوده «چپ‌گرایانه و راست‌گرایانه سنتی» عبور و جنبشی ملی برای طبقه کارگر آذربایجان برپا و مطالبات و مبارزات خود را از دریچه یک انسان تورک آذربایجانی تحت تبعیض و ستم ملی پیش ببرد.

در سال‌های گذشته علیرغم تهدید، تخریب، شانتاژ و سرکوب‌های مختلف نمونه بسیار درخشانی به مانند «گروه ارومو ایشچیلری» که بعد‌ها به «آذربایجان ایشچیلری» تبدیل شد، در بطن حرکت ملی داشتیم که با انتشار تحلیل، جزوات آموزشی، اخبار و غیره گفت‌وگوهای نوینی از «جنبش ملی کارگری آذربایجان» ارائه داد.

در فضای خفقان و سرکوب حکومتی و تبعیض‌های مختلف علیه اعمال شده در آذربایجان، تجربه رسانه‌ای و میدانی «آذربایجان ایشچیلری» می‌تواند سرلوحه فعالیت‌های مطالبه‌گرانه کارگران آذربایجانی باشد.

در دنیای مدرن و صنعتی، خروج از دور باطل مطالبات کارگری با ادبیات سنتی چپ‌گرایانه و انزوا در انجمن‌های اسلامی کارگران تحت کنترل جمهوری اسلامی و ایجاد گفت‌وگو، مسئولیت تاریخی جنبش کارگری آذربایجان می‌باشد که هر فعال کارگری باید در تبیین و تنوریزه شدن آن در بین کارگران آذربایجان کوشا باشد.

علیرغم کمبودها و ضعف های تنوریک و تشکیلاتی و سیاه نمایی ها و تخریب ها، جنبش ملی کارگری آذربایجان با محوریت و بنیان های فکری ملی می بایست بسوی تشکیلات گرای و انسجام گام بردارد و یقیناً رسیدن به «سعادت و رفاه ملی» و تامین حقوق طبقه کارگر بدون تشکل گرای و تعیین سرنوشت ملی میسر نخواهد بود.

تعیین سرنوشت ملی با تکیه بر جنبش رهایی بخش ضد استعماری، بدون مشارکت همه طبقات اجتماعی خصوصاً طبقه کارگر امکان پذیر نبوده و حقوق هر طبقه اجتماعی از جمله طبقه کارگر صرفاً با ایجاد حاکمیت ملی یک ملت امکان پذیر خواهد بود و تکرار مبارزات کارگری حول اندیشه های سنتی، تکرار تاریخ و تحکیم استعمار و استثمار طبقات اجتماعی آذربایجان از جمله طبقه کارگر خواهد بود.

بعنوان پلتفرم همکاری تشکیلات های سیاسی آذربایجان، در شرایط خفقان، تبعیض آمیز و نژادپرستانه اعمال شده بر علیه آذربایجان که حقوق طبقه کارگر آذربایجانی نیز به مانند سایر طبقات اجتماعی آذربایجان بشدت پایمال می شود، روز جهانی کارگر را به همه زحمتکشان و کارگران آذربایجان تبریک گفته و با تکیه بر اندیشه های ملی و برای ساختن جامعه آزاد و دمکراتیک در فردای آذربایجان که همه طبقات اجتماعی با سعادت و رفاه ملی زندگی کرده و با اقتصاد مبتنی بر منافع ملی که بتواند سفره همه طبقات اجتماعی از جمله طبقه کارگر مهیا کند از مبارزه و مجادله و مقاومت کارگران آذربایجان اعلام حمایت می کنیم.

با امید رهایی همه جوامع از بند استعمار و استثمار

همگام بسوی احقاق حق تعیین سرنوشت و سعادت ملی

پلتفرم همکاری سازمان های سیاسی آذربایجان (آذوح - دیرنیش - گآدپ)

یک مه 2020